

ikke kan, ikke vil, ikke evner at tage den åbne og ærlige debat.

Statsministeren tør heller ikke tage den åbne og ærlige debat om velfærdsstatens fremtid. Regeringen er i det hele taget mere optaget af at skjule problemerne med statistiske kneb.

Statsministeren brystede sig af, at ledigheden er faldet. Jamen alle ved da altså, at den reelle ledighed er vokset. Ganske vist er der blevet registreret 68.000 færre ledige, men alle ved, at der til gengæld er kommet 128.000 flere på orlov, på overgangsydelse og på efterløn, så netto er der altså i denne regerings tid blevet 60.000 flere reelt ledige. Det er sandheden.

Statsministeren sagde en masse om, hvad han ikke vil, men ikke ét ord om, hvad regeringen vil gøre for at sænke antallet af mennesker på overførselsindkomst, og ikke ét ord om de massive skattestigninger, som kommunerne i disse uger bliver tvunget til at vedtage.

Statsministeren sagde en masse om nye rettigheder for dem, der er brugere af offentlige ydelser, men ikke ét ord om rettighederne for dem, der betaler gildet, og ikke ét ord om, hvordan vi skaber et samfund, hvor det kan betale sig at arbejde.

Det er, som om regeringen slet ikke interesserer sig for de mennesker, som hver dag passer deres arbejde, de mennesker, som synes, at det er rimeligt med en belønning for at gøre en ekstra indsats, de mennesker, som ikke kan forstå, at skoler, hospitaler og hjemmehjælp i hvert fald ofte bliver ringere og ringere, selv om de betaler mere og mere i skat. Dem svigter regeringen; der er brug for en helt ny dagsorden.

Debatten om velfærd ender jo altid i en snak om penge. Det er på tide, at vi snakker om de menneskelige værdier, det er på tide, at vi vurderer menneskers liv meget højere, og det er på tide at tage fat på de problemer, som virkelig optager mennesker i hverdagen.

Folk er utrygge. De er bange for at gå på gaden, de er bange for den rå og afstumpede vold, og de er trætte af, at politikerne bare snakker i stedet for at stoppe volden. Det kan da godt kaldes lidt af en overdrivelse, når hr. Torben Lund for lidt siden prøvede at fremstille det, som om der i denne regerings tid er ført en hårdfast retspolitik. Alle her i landet ved, at grundproblemet er, at der i årevis under ledelse af hr. Bjørn Elmquist er ført en slatten retspolitik, som har ført os ud i en række af de problemer, som vi i dag står med.

Vi er trætte af, at det retspolitiske flertal her i salen er mere optaget af meningsløse undersøgelser af gamle begivenheder på Nørrebro end af at bakke politiet op i kampen mod volden. Vi vil have færre undersøgelser på Nørrebro og flere razziaer på Vesterbro.

Folk er forargede over, at narkopushere bliver sat på fri fod, kort tid efter at politiet har anholdt dem. Vi er trætte af den slatne udlændingepolitik, hvor kriminelle udlændinge kan begå deres narkoforbrydelser den ene gang efter den anden uden at blive udvist. Kriminelle udlændinge skal ikke støde unge danskere ud i misbrug og afhængighed. Kriminelle udlændinge skal selv stødes ud af det danske samfund og tilbage dertil, hvor de kom fra.

Folk er utrygge ved, at deres bolig kan blive sønderbombet, fordi der ligger en rockerborg i nærheden. Ingen mennesker kan forstå, at lovlige borgere skal spørge myndighederne om lov, hvis de vil lave den mindste lille ændring af deres hus. Det er næsten blevet sådan, at man skal spørge miljøministeren om tilladelse til at male sine vinduer grønne, mens rockerne kan lave skydeskår og palisader og panserværn, uden at nogen griber ind. Der er i uhyggelig grad tale om en undergravning af befolkningens retsbevidsthed. Kriminelle rockere skal ikke bure sig inde bag pansrede mure. Kriminelle rockere skal selv bures inde i sikrede fængsler til grove fanger.

Folk er også utrygge ved den slappe fængselspolitik. Det er fuldstændig vanvittigt, at en drabsmand det meste af tiden er på fri fod og kan rejse land og rige rundt og reklamere for sine forbrydelser. Når forbrydere er sat bag lås og slå, skal de blive dér; de skal ikke på foredragsturne.

Folk er utrygge ved udlændingepolitikken, og vi er trætte af en regering, som har gjort flygtninge til indvandrere. Vi skal give flygtninge et fristed, så længe de er på flugt, men meningen må være, at de vender tilbage til deres hjemland, så snart situationen tillader det.

Folk er utrygge ved ventelisterne til hospitalerne. Ingen kan forstå, at de betaler stadig mere i skat, men alligevel skal på venteliste, når de får brug for et sygehus. Vi er trætte af en regering, som er mere optaget af at bekæmpe privathospitaler end af at bekæmpe ventelister.

Folk er utrygge ved, at deres børn lærer for lidt i skolen. Undersøgelser viser, at danske børn læser dårligere end børn i andre lande, og snart kommer der en ny undersøgelse, som